

трѣблява за насмѣшка надъ човѣкъ — който е малакъ, а хитъръ. Ч. 183. = **Пиперко** с. м. Хората глѣдаха на игритѣ на онзи пиперко съ коня си. X. II, 101. **Пиперковци** ум. мн. ч. съ значеніи Пиперко: Тоя малоснажестія човѣкъ възсѣдаше на едно малко конче колко-то едно еренце: двамата бѣха пиперковци и подигравка на природа-та. X, II, 100.

Пиперко с. м. сортъ винограда. Пж. 76.
Пиперкъвъ пр. малорослий: Като ма видѣли онія арапи чело-вѣкоидци такъвъ мършавъ и пиперкъвъ, оставиха ма свободенъ та ходихъ на кждѣто щѣхъ. X, II, 54.

Пиперливъ пр. перцовый: Мерзливо и пиперливо фденіе. Д. 1872 р. 136.

Пиперница с. ж. перечница (*la poivre*). Божор.

Пиперъ с. м. перецъ стручковый (растеніе): Посадила зеленъ пиперъ Потъ гора, потъ вода, Потъ три мости камени. М. 268. Червенъ пиперъ, пиперецъ = красный перецъ (толченый); И червенъ пиперецъ би трѣбало още малко. К. II, 22. Черъ пиперъ — черный перецъ: Оцетъ размѣсентъ съ вода, която е възварена съ нѣколко зръна черенъ пиперъ и двѣ три глави кромида. Л. Д. 1869 р. 214.

Пипка с. ж. тупунъ (*у птицъ*); перен. глуповатый: Блжени — дрънъ (Глунавъ, пипка, шянтавъ, лудъ). Ч. 130. Да не го е хванала пипката? К. II, 22.

Пипкавъ Пипливъ пр. ошунью, медленно что нибудь дѣлающій: „То е наша Рада На нива ленива, На даракъ дръмлива, На хурка пилива, На хоро троплива“. З. 30. **Пипкаво, пипишкомъ, Пипнжто** нар. ошунью: Ето какви нѣща са случать въ оная каша, въ която главата на невѣстата е пжлна съ мухи, а рцете ѝ хвацать пипкаво. З. 98. Слѣнятъ отиде та ся хвана за дувара и пипишкомъ влучи пжтнитѣ врата и излѣзе внѣ. X. II, 43. Чоловѣды които не могатъ да различавать высокитѣ умове, тѣ сѣкогы пристапватъ пипнжто (*comme à tâtons*). Т. 366.

Пиполасъ названіе сорта винограда. Пж. 76.

Пипонъ с. м. дыня: (Прѣзъ Април.) сѣе ся цвекло, кривизъ, тѣй и тыквы, дыни, пипоне и краставицы. Л. Д. 1870 р. 183. Жълтъ, като пипонъ. Ч. 158.

Пиргъ (пр. *πύργος*) с. м. башня: Иленъ плава по море, Рогови му са витини, На рогови пиргови, На пиргове проскефалъ, На проскефалъ дивойка. В. 219—220. Де Милентъ гради чардаци, На чардаци-те пиргове И на пиргове сивъ соколъ. Ч. 331.

Пиргъ градъ (съ прен.): „Дай ми, маме, елюче-п-те, Да откю-